

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Autor scenariusza: Marzena Klimaszewska

Blok tematyczny: Oznaki wiosny

Scenariusz nr 5

I. Tytuł scenariusza: Wiosna w gospodarstwie wiejskim.

II. Czas realizacji: 2 jednostki lekcyjne.

III. Edukacje (3 wiodące): przyrodnicza, polonistyczna, matematyczna.

IV. Realizowany cel podstawy programowej:

- **Edukacja polonistyczna:**
 - uważnie słucha wypowiedzi i korzysta z przekazywanych informacji 1.1.a,
 - tworzy wypowiedzi w formie ustnej i pisemnej 1.3.a
- **Edukacja przyrodnicza:**
 - wymienia zwierzęta typowe dla wybranych regionów Polski 6.4;
 - wyjaśnia zależności funkcjonowania przyrody od pór roku 6.5
- **Edukacja matematyczna:**
 - dodaje i odejmuje w zakresie 100 7.4,
 - podaje z pamięci iloczyny w zakresie liczb tabliczki mnożenia, sprawdza wyniki dzielenia za pomocą mnożenia 7.5

V. Metody:

- metoda obserwacji i pokazu,
- metoda zadań stawianych dzieciom.

VI. Środki dydaktyczne

- **do doświadczenia:**

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- wełna czesankowa w różnych kolorach,
- szare mydło,
- folia bąbelkowa,
- ciepła woda,
- zimna woda,
- **inne:** kartki z ziałaniami, prezentacja multimedialna, kartki z nazwami zwierząt wiejskich, ilustracje przedstawiające wiejskie podwórko.

VII. Formy zajęć: indywidualna, zbiorowa.

VIII. PRZEBIEG ZAJĘĆ

- **Część wprowadzająca- warunki wyjściowe.**
 - Uczniowie obliczają działania i układają liczby rosnąco razem z przyporządkowanymi im literami. Po uporządkowaniu liczb odczytują hasło.

49:7 Z

4·9 R

21+35 A

30-12 I

6·7 Ę

7·4 E

32:4 W

100-55 T

79-40 Z

- **Hasło:**.....

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- **Zadanie otwarte.**
- Jakie zwierzęta i dźwięki można usłyszeć na wiejskim podwórku?
- **Część warsztatowa.**
 - Uczniowie siedzą w kręgu oglądają ilustracje przedstawiające wiejskie podwórko wiosną. Dzieci odpowiadają na pytania:
 - Co przedstawia ilustracja?
 - Potomstwa jakich zwierząt pojawiły się na podwórku?
 - Co jedzą zwierzęta?
 - Gdzie mieszkają zwierzęta?
 - Dzieci losują kartki z nazwami zwierząt i potomstwa. Po przeczytaniu nazw szukają swoich „dzieci” lub „rodziców”.
 - Uczniowie słuchają nagrania z odgłosami różnych zwierząt żyjących w gospodarstwie wiejskim. Osoba, która odgadnie nazwę zwierzęcia odpowiada na pytanie: Jakie korzyści ma człowiek z jego hodowli?
 - Uczniowie oglądają prezentację multimedialną, z której dowiadują się, jaki jest proces od pozyskania wełny od owcy aż do swetra. Zapoznają się z właściwościami i zastosowaniem wełny.
 - Nauczyciel zaprasza do doświadczenia, w którym uczniowie wykonują serwetkę z wełny chesankowej, czyli z wełny upranej, wyczesanej i zgręplowanej.
- **Doświadczenie (załącznik do scenariusza zajęć)**
- **Pytania/ zadania/inne czynności utrwalające poznane wiadomości:**
 - Jak wygląda wiosna na wiejskim podwórku?
 - Co jedzą zwierzęta na wsi?
- **Dodatkowe pytania/zadania/czynności dla:**
 - **ucznia zdolnego:** Ułóż hasła na temat bezpiecznego pobytu na wsi.
 - **ucznia dziewięcioletniego:** Na ilustracjach są różne produkty. Napisz przy każdym z nich, od jakiego zwierzęcia pochodzi.

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- **ucznia wymagającego pomocy:** Uczeń rysuje po kropkach, koloruje i wycina sylwetki zwierząt wiejskich. Wybiera jedno z nich i samodzielnie układa o nim trzy zdania.
- **ucznia ośmioletniego:** Wyobraź sobie, że czarodziej zaproponował tobie zamianę w jedno ze zwierząt w gospodarstwie wiejskim. Napisz, jakie zwierzę wybrałeś i dlaczego.
- **Podsumowanie zajęć:**
 - Rozmowa na temat: jakie zmiany zachodzą wiosną w gospodarstwie wiejskim?

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Załącznik do scenariusza nr 5

I. Temat doświadczenia: Serwetka.

II. Zakres doświadczenia: Wełna czesankowa.

III. Cel doświadczenia: Rozwijanie umiejętności wykonania serwetki z wełny czesankowej.

IV. Miejsce przeprowadzenia doświadczenia: Sala lekcyjna.

V. Hipoteza doświadczenia: W jaki sposób możemy wykonać serwetkę z wełny czesankowej?

VI. Spodziewane obserwacje/wnioski uczniów:

Serwetkę możemy zrobić w taki sposób, że rwiemy kawałki wełny i przyklejamy ją na kartce. Na serwetce układamy wzór i go przyklejamy.

VII. Opis przebiegu doświadczenia:

Nauczyciel zaprasza dzieci do wykonania serwetki z wełny czesankowej.

Nauczyciel zapoznaje z etapami pracy (wywiesza instrukcje na tablicy):

- ułożenie wełny na folii bąbelkowej;
- układanie wełny raz w kierunku pionowym, a drugim razem poziomo;
- układanie wzoru na ułożonej wełnie;
- zwilżanie wełny wodą z namoczonym szarym mydłem;
- dociskanie całą ręką serwetki (pojawia się piana);
- nasączenie wodą wełny (wełna jest dobrze nasączona wtedy, gdy nie przykleja się do ręki);
- filcowanie serwetki (pocieramy całą dłońią raz przy razie uważając, aby nie zdeformować wzoru);
- odwrócenie serwetki na drugą stronę i filcowanie jej ok.15 minut;
- płukanie serwetki w zimnej wodzie;

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- rozkładanie serwetki;
- ponowne filcowanie 15 minut i płukanie (tę czynność powtarzamy 2 razy);
- suszenie serwetki.

Uczniowie przystępują do wykonania serwetki zgodnie z wywieszonymi punktami.

Po wykonaniu serwetek dzieci prezentują swoje prace.

VIII. Wniosek z doświadczenia:

Uczniowie wykonali serwetki z wełny czesanej. Ten rodzaj wełny ma małe łuski, dzięki którym włosy wełny zaczepiają o siebie i zbijają w filc. Dzieje się tak dzięki wodzie i pocieraniu. Pod wpływem ciepła łuski otwierają się. Mydło dodane do wody ułatwia włóknom plątanie się. Folia pod wełną zapewniała dodatkowe tarcie. Płukanie w zimnej wodzie spowodowało zamknięcie łusek.

Człowiek - najlepsza inwestycja

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

